Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

10. juuli 2019*

Eelotsusetaotlus – EMÜ-Türgi assotsiatsioonileping – Otsus nr 1/80 – Artikkel 13 – *Standstill* -tingimus – Perekonna taasühinemine abikaasade vahel – Uus piirang – Ülekaalukast üldisest huvist tulenev põhjus – Edukas lõimumine – Rändevoogude tõhus juhtimine – Proportsionaalsus

Kohtuasjas C-89/18,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Østre Landsreti (idapiirkonna apellatsioonikohus, Taani) 24. jaanuari 2018. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 8. veebruaril 2018, menetluses

A

versus

Udlændinge- og Integrationsministeriet,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president J.-C. Bonichot, Euroopa Kohtu asepresident R. Silva de Lapuerta (ettekandja), kohtunikud C. Toader, A. Rosas ja M. Safjan,

kohtujurist: G. Pitruzzella,

kohtusekretär: ametnik R. Şereş,

arvestades kirjalikku menetlust ja 13. detsembri 2018. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– A, esindajad: *advokat* T. Ryhl ja *advokat* C. Friis Bach Ryhl,

– Taani valitsus, esindajad: J. Nymann-Lindegren ja M. Wolff, keda abistas *advokat* R. Holdgaard,

– Euroopa Komisjon, esindajad: M. Van Hoof, D. Martin ja L. Grønfeldt,

olles 14. märtsi 2019. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: taani.

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab assotsiatsiooninõukogu 19. septembri 1980. aasta otsuse nr 1/80 assotsiatsiooni arengu kohta artikli 13 tõlgendamist. Assotsiatsiooninõukogu asutati lepinguga, millega loodi assotsiatsioon Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahel ning millele kirjutasid 12. septembril 1963 Ankaras alla ühelt poolt Türgi Vabariik ning teiselt poolt EMÜ liikmesriigid ja ühendus ning mis sõlmiti, kiideti heaks ja kinnitati ühenduse nimel nõukogu 23. detsembri 1963. aasta otsusega 64/732/EMÜ (EÜT 1964, 217, lk 3685; ELT eriväljaanne 11/11, lk 10; edaspidi „assotsiatsioonileping“).

2 Taotlus on esitatud kohtuvaidluses, mille pooled on A ja Udlændinge- og Integrationsministeriet (välismaalaste ja integratsiooniministeerium, Taani), varem Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration (pagulaste, sisserände- ja integratsiooniministeerium), ning mis puudutab viimase poolt A taotluse saada perekonna taasühinemise alusel Taanis elamisluba rahuldamata jätmist.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Assotsiatsioonileping

3 Assotsiatsioonilepingu artikli 2 lõikest 1 tulenevalt on selle eesmärk aidata kaasa jätkuvale ja tasakaalustatud kaubandus- ja majandussidemete tugevnemisele lepingupoolte vahel, võttes täiel määral arvesse vajadust tagada Türgi majanduse kiirendatud areng ning parandada Türgi rahva tööhõivet ja elutingimusi.

4 Assotsiatsioonilepingu artikli 12 kohaselt „on lepingupooled kokku leppinud, et lähtuvad omavahel töötajate vaba liikumise järkjärgulisel sisseviimisel [EÜ artiklitest 39, 40 ja 41]“. [mitteametlik tõlge]

Otsus nr 1/80

5 Otsuse nr 1/80 artiklis 13 on sätestatud:

„Ühenduse liikmesriikidel ja Türgil on keelatud kehtestada uusi piiranguid selliste töötajate ja nende pereliikmete tööturule pääsemise tingimuste suhtes, kes viibivad ja töötavad seaduslikult nende riikide territooriumil.“ [Siin ja edaspidi on osundatud otsust tsiteeritud mitteametlikus tõlkes.]

6 Otsuse artiklis 14 on ette nähtud:

„1. Käesoleva jao sätete kohaldamisel arvestatakse avaliku korra, julgeoleku ja rahvatervise seisukohalt õigustatud piiranguid.

2. See ei puuduta riigisisestest õigusaktidest või Türgi ja ühenduse liikmesriikide vahelistest kahepoolsetest lepingutest tulenevaid õigusi ja kohustusi, kui need ei sisalda oma kodanike huvides soodsamaid sätteid.“

Taani õigus

7 Põhikohtuasjas kohaldatavas redaktsioonis välismaalaste seaduse (Udlændingeloven) § 9 on sõnastatud järgmiselt:

„1. Taotluse korral võib elamisloa anda:

1) üle 24-aastasele välismaalasele, kes abielus või stabiilses pikaajalises kooselus olles jagab ühist elukohta Taani üle 24-aastase alalise elanikuga, kellel:

[…]
d) on olnud alaline elamisluba Taanis kauem kui viimased kolm aastat,

[…]

7. Lõike 1 punkti 1 alapunktide b–d alusel võib elamisloa […] anda üksnes juhul, kui abikaasade või elukaaslaste seotus Taaniga on tugevam kui abikaasade või elukaaslaste seotus muu riigiga […], kui erilised põhjused, nagu perekondlik seos, ei osutu kaalukamaks. […]“.

8 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates nähtub välismaalaste seaduse § 9 lõike 7 ettevalmistavatest materjalidest, et hinnates, kas abikaasadel või elukaaslastel on Taaniga tugevam seotus kui mõne teiste riigiga, peavad riigisisesed pädevad ametiasutused võtma arvesse kõiki neile teadaolevaid asjaolusid.

9 Ametiasutused peavad kaaluma ühelt poolt perekonna taasühinemist taotleva isiku seotust Taaniga ning teiselt poolt tema abikaasa või elukaaslase seotust oma päritoluriigiga. Samuti peavad nad võtma arvesse perekonna taasühinemist taotleva isiku seotust tema abikaasa päritoluriigiga.

10 Eelkõige peavad riigisisesed pädevad ametiasutused võtma arvesse näiteks abikaasade vastavates päritoluriikides viibimise kestust ja laadi, abikaasade peresidemeid Taaniga võrreldes samalaadsete peresidemetega perekonna taasühinemist taotleva isiku abikaasa päritoluriigiga, abikaasade keelteoskust ja nende hariduslikku või tööalast seotust Taani või teise riigiga.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

11 Põhikohtuasjas kaebuse esitaja A on Türgis sündinud Türgi kodanik, kes abiellus 24. mail 1983 B-ga, kellel on samuti Türgi kodakondsus. Paaril sündis Türgis neli last ning hiljem, 24. juunil 1998, abielu lahutati.

12 B abiellus 7. jaanuaril 1999 Taanis elava Saksa kodanikuga. Liidu kodaniku abikaasana sai B Taanis elamisloa alates 6. juulist 1999. Talle anti 27. aprillil 2006 alaline elamisluba vastavalt Taani normidele, millega võeti üle Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT 2004, L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46).

13 A ja B neli ühist last said samuti Taanis elamisloa B-ga perekonna taasühinemise alusel.

14 B ja tema Saksa kodanikust abikaasa abielu lahutati 25. juunil 2009. A ja B abiellusid seejärel 28. augustil 2009 uuesti Taanis. A esitas 3. septembril 2009 Udlændingestyrelsen'ile (Taani migratsiooniamet), varem Udlændingeservice (Taani välismaalaste teenistus), taotluse Taanis elamisloa saamiseks, tuginedes abielule B-ga, kes on selles liikmesriigis töötaja.

15 Taani migratsiooniamet jättis 26. mai 2010. aasta otsusega selle taotluse välismaalaste seaduse § 9 sätete alusel rahuldamata.

16 Välismaalaste ja integratsiooniministeerium jättis 30. septembri 2010. aasta otsusega rahuldamata kaebuse, mille A oli esitanud 26. mai 2010. aasta otsuse peale, põhjendusel et A ja B ei ole täitnud välismaalaste seaduse § 9 lõikes 7 esitatud tingimust. Ministeerium oli nimelt arvamusel, et seotus, mis A-l ja B-l on Türgiga säilinud, on tugevam kui Taaniga.

17 Täpsemalt märkis välismaalaste ja integratsiooniministeerium eelkõige, et A ja B on sündinud Türgis ning nad on seal üles kasvanud ja koolis käinud. Samuti on nad selles kolmandas riigis elanud pikka aega perekonnaelu, saades sellel ajavahemikul neli last.

18 A esitas 10. märtsil 2014 Retten i Aalborgile (Aalborgi esimese astme kohus, Taani) kaebuse välismaalaste ja integratsiooniministeeriumi 30. septembri 2010. aasta otsuse tühistamiseks, paludes oma perekonna taasühinemise taotluse uuesti läbi vaadata. Kohtuasi saadeti 26. mail 2014 edasi Københavns Byret'ile (Kopenhaageni esimese astme kohus, Taani). Viimati nimetatud kohus saatis kohtuasja 14. detsembril 2016 edasi Østre Landsretile (idapiirkonna apellatsioonikohus, Taani), kuna riigisisese õigusega on lubatud esimese astme kohtutel saata apellatsioonikohtutele esimeses kohtuastmes menetlemiseks kohtuasjad, milles on tõstatatud põhimõttelised küsimused.

19 Eelotsusetaotluse esitanud kohus arvab sisuliselt, et põhikohtuasjas kõnealune riigisisene meede on „uus piirang" otsuse nr 1/80 artikli 13 tähenduses. Ta märgib siiski, et Euroopa Kohus on juba eelkõige kohtuasjas, milles tehti 12. aprilli 2016. aasta kohtuotsus Genc (C-561/14, EU:C:2016:247), otsustanud, et „uued piirangud" selle sätte tähenduses võivad olla õigustatud ülekaalukast üldisest huvist tulenevate põhjustega nagu eesmärk kindlustada kolmandate riikide kodanike edukas lõimumine vastuvõtvasse liikmesriiki, tingimusel et need on sobivad taotletava õiguspärase eesmärgi saavutamiseks ega lähe kaugemale selle saavutamiseks vajalikust.

20 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib selles raamistikus sisuliselt teada, kas põhikohtuasjas kõnealune riigisisene meede, nagu seda rakendavad pädevad ametiasutused, on taotleva eesmärgiga proportsionaalne.

21 Neil asjaoludel otsustas Østre Landsret (idapiirkonna apellatsioonikohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas olukorras, kus abikaasade perekonna taasühinemise kohta on kehtestatud „uued piirangud", mis näivad esmapilgul rikkuvat otsuse nr 1/80 artiklit 13, ning kus need piirangud on põhjendatud „eduka lõimumise" kaalutlustel, mida Euroopa Kohus on tunnustanud oma 12. aprilli 2016. aasta kohtuotsuses Genc (C-561/14, EU:C:2016:247) ja 10. juuli 2014. aasta kohtuotsus Dogan (C-138/13, EU:C:2014:2066), võib niisugust normi, nagu [välismaalaste seaduse] § 9 lõige 7, mille kohaselt on Taanis elamisluba omava kolmanda riigi kodaniku ja tema abikaasa perekonna taasühinemise üldtingimuseks muu hulgas see, et paari seotus Taaniga peab olema suurem kui Türgiga, pidada „ülekaalukast üldisest huvist tuleneva põhjusega õigustatuks, taotletava õiguspärase eesmärgi saavutamiseks sobivaks ja selliseks, mis ei lähe kaugemale kui eesmärgi saavutamiseks vajalik"?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav ja seotuse nõuet loetakse üldjuhul sobivaks, et tagada lõimumiseesmärgi saavutamine, siis kas on võimalik ilma piirangut puudutavaid hindamiskriteeriume ja proportsionaalsuse nõuet rikkumata:
   [a)] rakendada korda, mis näeb ette, et kui tegu on liikmesriigis elamisluba omava abikaasaga (perekonna taasühinemist taotlev isik), kes on esimest korda Taani saabunud 12–13aastaselt või hiljem, siis omistatakse asjaomase isiku liikmesriigiga seotuse hindamisel olulist kaalu järgnevale:

   – kas isiku pikaaegne liikmesriigis seadusliku elamise periood on kestnud ligikaudu 12 aastat või

   – tema liikmesriigis elamise periood ja stabiilne töösuhe, mille raames tuleb olulisel määral kokku puutuda ja suhelda kolleegide ja klientidega liikmesriigi keeles, on oluliste katkestusteta kestnud vähemalt neli kuni viis aastat;

   – või tema liikmesriigis elamise periood ja stabiilne töösuhe, mille raames ei tule olulisel määral kokku puutuda ega suhelda kolleegide ega klientidega liikmesriigi keeles, on kestnud oluliste katkestusteta vähemalt seitse kuni kaheksa aastat;

   [b)] rakendada korda, mille puhul ei võimalda seotuse nõude täitmist see, kui perekonna taasühinemist taotlev isik on säilitanud olulise seotuse oma päritoluriigiga, tehes sinna sagedasi või kauakestvaid visiite, samas kui seal lühiajaliselt viibimine puhkuste või koolivaheaegade veetmiseks loa andmist ei raskenda;
   [c)] rakendada korda, mille puhul raskendab seotuse nõude täitmist oluliselt nn abielu-lahutus-uus abielu olukord?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus

22 Esimese küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas otsuse nr 1/80 artiklit 13 tuleb tõlgendada nii, et riigisisene meede, millega on seatud asjaomases liikmesriigis seaduslikult elava Türgi kodanikust töötaja ja tema abikaasa perekonna taasühinemise tingimuseks see, et abikaasade seotus selle liikmesriigiga peab olema tugevam kui nende seotus mõne kolmanda riigiga, kujutab endast „uut piirangut“ selle sätte tähenduses, ning kui vastus on jaatav, siis kas see meede võib olla õigustatud eesmärgiga, mis seisneb kolmandate riikide kodanike asjaomases liikmesriigis eduka lõimumise tagamises.

23 Sellega seoses olgu märgitud, et Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt keelab otsuse nr 1/80 artiklis 13 sätestatud *standstill*-tingimus üldiselt kehtestada mis tahes uusi riigisiseseid meetmeid, mille eesmärk või tagajärg oleks seada Türgi kodaniku poolt riigi territooriumil töötajate liikumisvabaduse teostamisele piiravamad tingimused kui need, mis olid selle kodaniku suhtes kohaldatavad otsuse nr 1/80 asjaomases liikmesriigis jõustumise kuupäeval (29. märtsi 2017. aasta kohtuotsus Tekdemir, C-652/15, EU:C:2017:239, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika).

24 Antud juhul ei ole vaidlust selles, et põhikohtuasjas kõnealune riigisisene meede ehk välismaalaste seaduse § 9 lõige 7 kehtestati pärast Taanis otsuse nr 1/80 jõustumist ning et see karmistas perekonna taasühinemise valdkonnas tingimusi seaduslikult selles liikmesriigis elavate Türgi kodanike abikaasade esmakordseks sisenemiseks Taani territooriumile, võrreldes nende tingimustega, mis olid kohaldatavad selles liikmesriigis otsuse nr 1/80 jõustumisel.

25 Peale selle selgub Euroopa Kohtule esitatud toimikust, et B on Taanis töötav Türgi töötaja ning et tema abikaasa A soovib tema juurde sellesse liikmesriiki elama asuda. Nagu ilmneb käesoleva kohtuotsuse punktidest 15 ja 16, jätsid riigisisesed pädevad asutused välismaalaste seaduse § 9 lõike 7 alusel rahuldamata perekonna taasühinemise taotluse, mille A esitas.

26 Kuna olukord, milles on B, kes on Taani tööturul seaduslikult tegutsev Türgi töötaja, puudutab majandustegevusega tegelemise vabadust, antud juhul töötajate vaba liikumist, siis tuleb asuda seisukohale, et selline olukord kuulub otsuse nr 1/80 artikli 13 kohaldamisalasse (12. aprilli 2016. aasta kohtuotsus Genc, C-561/14, EU:C:2016:247, punkt 36).

27 Järelikult on asjaomases liikmesriigis elava Türgi päritolu töötaja, antud juhul B olukord ainus, millest lähtuvalt tuleb kindlaks teha, kas otsuse nr 1/80 artiklis 13 sätestatud *standstill*-tingimuse alusel tuleb jätta kohaldamata selline riigisisene meede, nagu on arutusel põhikohtuasjas, kui ilmneb, et see võib kahjustada tema vabadust selles liikmesriigis töötada (vt selle kohta 12. aprilli 2016. aasta kohtuotsus Genc, C-561/14, EU:C:2016:247, punkt 37).

28 Niisuguses kontekstis olgu märgitud, et riigisisesed õigusnormid, mis muudavad asjaomases liikmesriigis seaduslikult viibivate Türgi kodanikest töötajate perekonna taasühinemise tingimused karmimaks võrreldes nende tingimustega, mis olid kohaldatavad otsuse nr 1/80 selles liikmesriigis jõustumise ajal, kujutavad endast nimetatud otsuse artikli 13 tähenduses „uut piirangut“ selles liikmesriigis töötajate liikumisvabaduse teostamisele Türgi kodanike poolt (7. augusti 2018. aasta kohtuotsus Yön, C-123/17, EU:C:2018:632, punkt 64 ja seal viidatud kohtupraktika).

29 See on nii, kuna Türgi kodaniku otsust asuda elama liikmesriiki, et seal töötada, võidakse negatiivselt mõjutada, kui selle liikmesriigi õigusnormid raskendavad või muudavad võimatuks perekonna taasühinemise, mistõttu see kodanik võib sellisel juhul olla sunnitud valima oma asjaomases liikmesriigis toimuva tegevuse ja pereelu vahel Türgis (vt selle kohta 7. augusti 2018. aasta kohtuotsus Yön, C-123/17, EU:C:2018:632, punktid 61 ja 62).

30 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 15 märkis, on käesoleval juhul riigisisene meede, mis karmistab riiki perekonna taasühinemise eesmärgil sisenemise tingimusi Taani tööturul seaduslikult tegutseva Türgi kodanikust töötaja abikaasa jaoks, otsuse nr 1/80 artikli 13 tähenduses „uus piirang“ asjaomases liikmesriigis B poolt töötajate vaba liikumise teostamisele.

31 Nagu aga tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, on piirang, mille eesmärk või tagajärg on seada otsuse nr 1/80 jõustumisel kehtinud tingimustest rangemad tingimused sellele, kuidas Türgi kodanik võib liikmesriigi territooriumil kasutada töötajate liikumisvabadust, keelatud, välja arvatud juhul, kui see kuulub kõnealuse otsuse artiklis 14 nimetatud piirangute kohaldamisalasse või kui see on ülekaalukast üldisest huvist tuleneva põhjusega õigustatud, taotletava õiguspärase eesmärgi saavutamiseks sobiv ega lähe kaugemale selle saavutamiseks vajalikust (7. augusti 2018. aasta kohtuotsus Yön, C-123/17, EU:C:2018:632, punkt 72 ja seal viidatud kohtupraktika).

32 Sellega seoses on selge, et põhikohtuasjas kõnealune riigisisene meede ei ole hõlmatud otsuse nr 1/80 artiklis 14 ette nähtud piirangutega.

33 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et välismaalaste seaduse § 9 lõike 7 eesmärk on tagada kolmandate riikide kodanike edukas lõimumine Taanis. Taani valitsuse sõnul on põhikohtuasjas kõnealuse riigisisese meetme eesmärk samuti rändevoogude tõhus juhtimine.

34 Mis puudutab esiteks eesmärki, mis seisneb edukas lõimumises, siis on Euroopa Kohus juba otsustanud, et selline eesmärk võib, arvestades tähtsust, mida omavad integratsioonimeetmed liidu õiguse raames, olla ülekaalukast üldisest huvist tulenev põhjus otsuse nr 1/80 artikli 13 seisukohalt (12. aprilli 2016. aasta kohtuotsus Genc, C-561/14, EU:C:2016:247, punktid 55 ja 56).

35 Seega tuleb analüüsida, kas välismaalaste seaduse § 9 lõige 7, millega on seatud Taanis seaduslikult elava Türgi kodanikust töötaja ja tema abikaasa perekonna taasühinemise tingimuseks see, et nende seotus selle liikmesriigiga peab olema tugevam kui nende seotus mõne kolmanda riigiga, on sobiv taotletava eesmärgi saavutamise tagamiseks ega lähe kaugemale selle saavutamiseks vajalikust.

36 Siinkohal tuleb tõdeda, et mis puudutab põhikohtuasjas kõnealuse riigisisese meetme sobivust, et tagada taotletava eesmärgi saavutamine, siis selle meetme kohaselt ei saa selles liikmesriigis seaduslikult elava Türgi töötaja abikaasa edukas lõimumine olla tagatud, kui nende seotus mõne kolmanda riigiga on tugevam kui Taaniga.

37 Kuna aga seotus, mis on kolmanda riigiga nii juba Taani territooriumil oleval abikaasal kui ka põhikohtuasjas kaebuse esitajal, mõjutab üksnes vähesel määral põhikohtuasjas kaebuse esitaja võimalust selles liikmesriigis edukalt lõimuda, siis põhikohtuasjas kõnealune riigisisene meede ei võimalda perekonna taasühinemise alusel elamisloa taotluse läbivaatamise etapis tuvastada, et taotleja edukat lõimumist Taanis ei saa tagada.

38 Nimelt tuleb nõustuda kohtujuristiga, kes oma ettepaneku punktis 31 märkis, et nimetatud meede ei võimalda hinnata Türgi kodanikust töötaja abikaasa või abielupaari, mille see isik selle töötajaga selles liikmesriigis moodustab, ühiskonda lõimumise väljavaateid.

39 Antud juhul nähtub Euroopa Kohtule esitatud toimikust, et riigisisesed pädevad asutused leidsid, et B-l on säilinud Türgiga tugevamad sidemed kui Taaniga. Tuleb aga tõdeda, et B on Taani tööturul seaduslikult tegutsev Türgi töötaja, kes elab koos oma lastega seaduslikult selles liikmesriigis juba mitu aastat. Sellest tuleneb, et Türgi kodaniku sidemed oma päritoluriigiga ei saa piirata tema lõimumise väljavaateid, kuna seotus selle riigiga ja vastuvõtva liikmesriigiga ei ole teineteist välistavad.

40 Lisaks ei ole välismaalaste seaduse § 9 lõikes 7 ühest küljest ette nähtud ühtegi lõimumismeedet, mis võiks parandada sellise Taanis seaduslikult elava Türgi töötaja abikaasa lõimumise väljavaateid, kes soovib selle töötaja juurde sellesse liikmesriiki elama asuda.

41 Teisest küljest selgub Euroopa Kohtule esitatud toimikust, et riigisiseste pädevate ametiasutuste hinnang välismaalaste seaduse § 9 lõikes 7 seatud tingimusele tugineb ebamäärastele ja ebatäpsetele kriteeriumidele, mis toob kaasa mitmesuguse ja ettearvamatu praktika, rikkudes õiguskindluse põhimõtet.

42 Sellest tuleneb, et põhikohtuasjas kõnealune riigisisene meede ei ole sobiv selleks, et tagada eesmärgi saavutamine, mis seisneb kolmandate riikide kodanike edukas lõimumises Taanis.

43 Mis puudutab teiseks eesmärki, mis seisneb rändevoogude tõhusas juhtimises ja mille esitas Taani valitsus, siis on Euroopa Kohus juba otsustanud, et selline eesmärk võib endast kujutada ülekaalukast üldisest huvist tulenevat põhjust, mis õigustab uut piirangut otsuse nr 1/80 artikli 13 tähenduses (29. märtsi 2017. aasta kohtuotsus Tekdemir, C-652/15, EU:C:2017:239, punkt 39).

44 Nimetatud valitsus märkis oma kirjalikes seisukohtades siiski, et põhikohtuasjas kõnealune riigisisene meede on sobiv selleks, et tagada eesmärgi saavutamine, mis seisneb rändevoogude tõhusas juhtimises, kuna see võimaldab piirata perekonna taasühinemist abikaasade vahel üksnes juhtudega, kui elamisloa taotleja Taanis lõimumise tõenäosus on suurem.

45 Nagu aga nähtub käesoleva kohtuotsuse punktidest 37 ja 38, ei võimalda see meede hinnata Taanis perekonna taasühinemise alusel elamisloa taotleja lõimumise väljavaateid.

46 Neil asjaoludel ei ole põhikohtuasjas kõnealune meede sobiv, et tagada eesmärgi saavutamine, mis seisneb rändevoogude tõhusas juhtimises.

47 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esimesele küsimusele vastata, et otsuse nr 1/80 artiklit 13 tuleb tõlgendada nii, et riigisisene meede, mis seab asjaomases liikmesriigis seaduslikult elava Türgi kodanikust töötaja ja tema abikaasa perekonna taasühinemise tingimuseks selle, et abikaasade seotus selle liikmesriigiga peab olema tugevam kui nende seotus mõne kolmanda riigiga, kujutab endast „uut piirangut“ selle sätte tähenduses. Selline piirang ei ole põhjendatud.

Teine küsimus

48 Esimesele eelotsuse küsimusele antud vastust arvestades ei ole teisele küsimusele vaja vastata.

Kohtukulud

49 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

19. septembri 1980. aasta otsuse nr 1/80 assotsiatsiooni arengu kohta (mille võttis vastu assotsiatsiooninõukogu, mis asutati lepinguga, millega loodi assotsiatsioon Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahel ning millele kirjutasid 12. septembril 1963 Ankaras alla ühelt poolt Türgi Vabariik ning teiselt poolt EMÜ liikmesriigid ja ühendus ning mis sõlmiti, kiideti heaks ja kinnitati ühenduse nimel nõukogu 23. detsembri 1963. aasta otsusega 64/732/EMÜ) artiklit 13 tuleb tõlgendada nii, et riigisisene meede, mis seab asjaomases liikmesriigis seaduslikult elava Türgi kodanikust töötaja ja tema abikaasa perekonna taasühinemise tingimuseks selle, et abikaasade seotus selle liikmesriigiga peab olema tugevam kui nende seotus mõne kolmanda riigiga, kujutab endast „uut piirangut“ selle sätte tähenduses. Selline piirang ei ole põhjendatud.

Allkirjad